

Arrest

nr. 296 486 van 30 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 SINT-JOOST-TEN-NODE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat P. DELGRANGE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 24 februari 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen met een paspoort en verzoekt op 19 mei 2022 om internationale bescherming. Op 23 maart 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 27 maart 2023 aan de voogd van verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

Jij, H. G. J. A. (...), verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. Je werd geboren op (...) 2005 in het canton El Angel, Teotepeque in het departement La Libertad. Je ging tot de 11de klas naar school. Daarna begon je te werken voor een bakker. Jouw ouders, F. H. A. (...) en J. D. G. (...), wonen met drie broers en jouw zus nog steeds in het dorp. Een oudere broer, H. G. A. A. (...), woont hier in België met zijn vrouw en zoon. In februari 2020 kreeg hij de vluchtelingenstatus toegekend.

Je diende El Salvador te verlaten vanwege problemen met de bende MS. Nadat je afstudeerde aan de middelbare school vroeg de bakker jou eind november 2021 of je niet voor hem wou komen werken. Je vond dit wel een goed idee en ging bij hem in de bakkerij werken. Na enkele weken vroeg de bakker jou of je geen brood wou gaan verkopen. Je ging op weg met een broodmand en ging richting Las Crusitas. Onderweg werd je door enkele bendeleden tegengehouden. Ze kochten brood en vroegen of je tot het einde van Las Crusitas ging. Toen je hen zei van wel zeiden ze jou dat je voor hen iets diende mee te nemen. Je kreeg een rugzak die je op het einde aan iemand diende af te geven. Je deed je ronde verder en op het einde van Las Crusas (Las Crusitas) stond een 40-jarige man jou op te wachten. Hij nam de rugzak en jullie gingen uit elkaar. Thuis vertelde je niet wat er was gebeurd. Drie dagen later gebeurde hetzelfde. Je begon hierover na te denken en kreeg schrik. Indien je onderweg met de rugzak zou worden tegengehouden door de politie zou jij immers problemen kennen. Mogelijk was je wapens of drugs aan het vervoeren. Je dacht na over de verschillende mogelijkheden. Drie dagen later stonden de bendeleden jou opnieuw op te wachten. Je zei hen dat je niet meer wilde helpen omdat het voor jou te gevaarlijk werd. Hierop werd je door hen bedreigd. Ze zeiden dat ze jou zouden vermoorden mochten ze jou nogmaals in de buurt zien. Ze gaven jou opnieuw de rugzak en je leverde hem terug af aan die persoon die jou opwachtte. Daarna ging je zo snel mogelijk naar huis en vertelde je aan jouw moeder wat er was gebeurd. Jouw moeder sprak met jouw vader en broer en er werd beslist dat je weg moest gaan. Jouw vertrek werd geregeld en op 23 februari 2022 verliet je El Salvador. Je vloog via Madrid, Spanje naar België. Op 24 februari 2022 kwam je hier aan en op 15 mei 2022 diende je hier een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar El Salvador vrees je vermoord te worden door de bende MS omdat je hen niet meer wou helpen.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je jouw paspoort geldig tot 11/01/2028 en jouw vliegtickets neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat jij geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a, b en c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond hebt.

De reden waarom jij niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4

§2 a en b is omdat jouw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot jouw vertrek uit El Salvador weinig overtuigend zijn.

Jij zou plotseling door bendeleden van de MS gevraagd zijn om een rugzak van jouw dorp tot aan het einde van Las Crusitas te dragen. Je zou dit enkele keren gedaan hebben tot je plots zei dat je dit niet meer wou doen. Hierop werd je door de bendeleden bedreigd. Echter kan je hier niet overtuigen dat dit voor jou voor problemen heeft gezorgd, of dat je hierdoor bij terugkeer nog problemen zou kennen. Zo zouden dit alles zich eind december 2021 hebben afgespeeld (CGVS, p. 14) maar ben je nog tot 23 februari 2022 in jouw huis in het dorp canton El Angel, Teotepeque gebleven (CGVS, p. 14). Gedurende die twee maand dat je nog thuis was hebben er zich geen incidenten voorgedaan (CGVS, p. 14). De bendeleden hebben jou niet meer bedreigd of zijn jou ook niet komen zoeken (CGVS, p. 14), je zag hen dus voor het laatst eind december 2022 tijdens je broodronde (CGVS, p. 14). Nochtans kan ervanuit gegaan worden dat ze jou wisten wonen, immers is de regio waar jij woont onder hun controle, zo gaf je zelf aan, en zouden ze dus wel je adres hebben kunnen achterhalen (CGVS, p. 6, 15). Dat ze jou niet komen zoeken zijn en jou verder ook niet meer lastig gevallen hebben wijst er dan ook op dat ze jou niet als een risico of target beschouwden. De bedreiging die je kreeg hield in dat je je niet meer in de regio waar je brood verkocht mocht vertonen, anders zouden ze je vermoorden (CGVS p. 17-18). Je liet dan ook de bakker weten dat je het brood niet meer zou verkopen en ontving hierna geen verdere bedreiging meer. In deze periode ben je bovendien ook nog jouw paspoort gaan aanvragen waarvoor je je dorp moest verlaten (CGVS p. 19). Na jouw vertrek hebben er zich evenmin incidenten voorgedaan (CGVS, p. 13). Ook jouw ouders, broers en zus die nog in het dorp wonen kennen geen problemen met de bende MS omwille van jou (CGVS, p. 5, 16). Jouw familieleden stellen het blijkbaar goed (CGVS, p. 5). Hieruit wordt dan ook afgeleid dat het niet aannemelijk is dat jij gezocht zou worden door de bende MS.

Ook over de feiten zelf kunnen er enkele opvallende vaststellingen gedaan worden. Zo zouden de bendeleden een vast plekje langs de weg hebben, zo denk je (CGVS, p. 13). Ze stonden jou drie keer op dezelfde plaats op te wachten (CGVS, p. 13). Gezien het feit dat ze hierdoor het risico lopen door de politie betrapt te worden is dit wel opmerkelijk. Je verklaarde immers zelf dat de politie te pas en te onpas patrouilleert (CGVS, p. 13, 18). De politie komt dan naar de bergen en fouilleert mensen. Bovendien staat dit in contrast met jouw eigen verklaring dat de bendeleden zich steeds verstoppen om niet betrapt te worden (CGVS, p. 15). Daarnaast heb je nog nooit eerder contact gehad met een bende (CGVS, p. 14) en kan je ook weinig vertellen over de leden die jou telkens die zak gaven. Zo weet je niet wie jou heeft aangesproken (CGVS, p. 15, 16), ken je niemand bij de bende (CGVS, p. 14) en blijven jouw verklaringen eerder vaag. Uit jouw verklaringen blijkt nergens dat ze jou zouden hebben willen rekruteren. Hierover werd er niet gesproken (CGVS, p. 16) en vóór jouw werk bij de bakker werd je niet door bendeleden aangesproken (CGVS, p. 14). Of er op school bendeleden actief waren kan je niet zeggen (CGVS, p. 14). Daarnaast is het opmerkelijk dat je de laatste keer dat je gevraagd werd door de bendeleden om de rugzak te dragen geweigerd zou hebben, maar dat ze jou toch lieten vertrekken met de rugzak (CGVS, p. 13, 17). Ze zouden jou slechts gewaarschuwd hebben je niet meer in de buurt te vertonen maar hebben verder geen actie tegen jou ondernomen. Het is opmerkelijk dat ze jou gezien jouw weigerachtige houding, nog het vertrouwen gaven om deze rugzak naar de andere kant van Las Crusitas te brengen. Zelf weet je niet wat er in de rugzak zat, je vermoedt marihuana omdat ze licht was (CGVS p. 17), maar zeker weet je het niet. Dat ze jou dan nog zouden vertrouwen met dergelijke lucratieve koopwaar is weinig aannemelijk.

Je kan het CGVS er dan ook niet van overtuigen dat je problemen hebt gekend met de bende MS in El Salvador en omwille van deze problemen niet zou kunnen terugkeren naar El Salvador. Zeker niet aangezien je na aankomst in België nog enkele maanden hebt gewacht alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Je kwam hier namelijk op 24 februari 2022 aan en diende pas op 15 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hoewel je inderdaad als Salvadoraan na aankomst hier tijdelijk legaal in het land kan verblijven, rijst toch de vraag waarom je niet zodra het mogelijk was internationale bescherming aanvraagde. Je stelt immers El Salvador te hebben moeten verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging (CGVS p.). Deze aarzeling om de asielpcedure op te starten heeft een negatieve impact op de geloofwaardigheid van jouw problemen.

Je gaf ook aan enkele keren te zijn tegengehouden en gecontroleerd door de politie (CGVS p. 18-19). Echter volstaat dit evenmin om te worden gezien als gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. Waar nog wordt opgemerkt dat de politie jongeren vaker viseert omdat ze gelinkt worden aan de verschillende bendes dient te worden opgemerkt dat het CGVS kan aannemen dat dit geen aangename ervaring is geweest. Echter lieten de agenten jou telkens zonder meer gaan (CGVS, p. 18). Hierbij kan worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een

(verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand, zoals uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt.

Uit de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en het rapport "We can arrest anyone we want" van 7 december 2022 (beschikbaar op: https://www.hrw.org/sites/default/files/media_2022/12/elsalvador1222web.pdf) blijkt dat naar aanleiding van een plotse stijging van het aantal moorden de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Human Rights Watch en de organisatie Cristosal rapporteren over arrestaties van onschuldige personen. Hierbij werden voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken het slachtoffer van een willekeurige arrestatie in hun woonplaats zonder duidelijke reden of arrestatiebevel. Personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, betreffen volgens Amnesty International onder meer personen met tatoeages, die door derden beschuldigd werden van banden met een bende, die familie zijn van iemand die tot een bende behoort, die een strafblad hebben, of louter omdat ze wonen in een wijk die door een bende gecontroleerd wordt.

Uit de informatie kan aldus worden vastgesteld dat willekeurige arrestaties en vasthoudingen in het kader van de noodtoestand zich, hoewel niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk, voordoen in situaties waarbij verschillende factoren een rol spelen. Het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie is gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken. Jij verwijst hierbij slechts naar jouw jeugdige leeftijd (CGVS p. 18).

Derhalve blijkt noch uit jouw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat jij afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in jouw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor jou een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat jij louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders

verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade

in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Jouw paspoort toont jouw nationaliteit en identiteit aan en deze wordt hier niet betwist. Jouw vliegtickets tonen jouw reisweg aan maar voegen verder niks toe aan jouw asielmotieven.

Het feit dat jouw broer H. G. A. A. (...) wel de status van vluchteling werd toegekend doet geen afbreuk aan bovenstaande argumentatie inzake jouw eigen aanvraag tot internationale bescherming. Jouw broer diende immers op basis van andere asielmotieven een verzoek om internationale bescherming in. Elk verzoek om internationale bescherming wordt individueel onderzocht, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 1 (2) van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, §§ 4 en 5, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de motiveringsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van "de onafhankelijkheidsplicht", van "de onpartijdigheidsplicht" en van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoeker gaat vooreerst in op het begrip "bepaalde sociale groep" van het Verdrag van Genève volgens de *Guidelines* van UNHCR in het algemeen en in het bijzonder voor de "mara-problematiek in El Salvador" en past dit vervolgens toe op zijn geval, waarbij hij ingaat op enkele motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker meent dat hij aanspraak maakt op de vluchtelingenstatus omwille van de poging van de bendes om hem gedwongen te rekruteren en omwille van zijn hoedanigheid van *returnee*. Wat dit laatste betreft, meent hij ook dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, wat hij uitgebreid toelicht.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 1 (2) van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, van “*de onafhankelijkheidsplicht*” en van “*de onpartijdigheidsplicht*”, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen en beginselen geschonden acht.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker de schending aanvoert van “*het beginsel van behoorlijk bestuur*” moet worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) geen dergelijk beginsel bekend is en dat verzoeker nalaat hierbij verdere toelichting te geven zodat dit onderdeel van het middel als onontvankelijk moet worden beschouwd.

2.3.1.3. Aangaande verzoekers verwijzing naar artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling is overgenomen in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan derhalve de schending van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.1.4. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.5. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) zijn verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot zijn vertrek uit El Salvador weinig overtuigend zijn, nu (i) zijn problemen zich eind december 2021 zouden hebben afgespeeld, maar hij daarna nog twee maanden in zijn huis is gebleven en er zich gedurende deze twee maanden geen incidenten hebben voorgedaan, (ii) er zich evenmin incidenten hebben voorgedaan na zijn vertrek, (iii) het opmerkelijk is dat de bendeleden hem drie keer op dezelfde plaats stonden op te wachten, (iv) hij weinig kan vertellen over de bendeleden die hem telkens een zak gaven, (v) het weinig aannemelijk is dat hij de laatste keer dat hem door de bendeleden gevraagd werd om de rugzak te dragen geweigerd zou hebben, maar dat ze hem toch lieten vertrekken met de rugzak met lucratieve koopwaar, (vi) hij in België nog enkele maanden gewacht heeft alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen en (vii) noch uit zijn

verklaringen, noch uit de beschikbare informatie blijkt dat hij afdoende concrete en individuele elementen heeft aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor hem een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, omdat (B) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en hij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald, omdat (C) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, omdat (D) de documenten die hij neerlegt deze vaststellingen niet kunnen ombuigen en omdat (E) het feit dat zijn broer wel de status van vluchteling werd toegekend geen afbreuk doet aan deze argumentatie inzake zijn eigen aanvraag tot internationale bescherming. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten wegens problemen met de bende MS. Leden van deze bende zouden hem enkele keren een rugzak hebben gegeven die hij aan iemand moest afgeven. De derde keer dat dit gebeurde, zou hij gezegd hebben hen niet meer te willen helpen, waarop de bendeleden hem bedreigden dat ze hem zouden vermoorden indien ze hem nogmaals in de buurt zouden zien en hem alsnog de rugzak meegaven, die hij dan weer aan de betrokken persoon die hem opwachtte zou hebben afgegeven. Hij zou daarna naar huis zijn gegaan en aan zijn moeder verteld hebben wat er was gebeurd. Op 23 februari 2022 verliet verzoeker El Salvador.

Ter staving van zijn relaas legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure zijn paspoort en vliegtuigtickets voor (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'documenten'). Deze stukken kunnen verzoekers identiteit, nationaliteit en reisweg aantonen, maar houden voorts geen enkel verband met de door hem ingeroepen vluchtmotieven.

De door verzoeker voorgelegde documenten volstaan dan ook niet om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet verder worden nagegaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Vooreerst herinnert de Raad eraan dat op basis van alle objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering.

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendedgeweld, zoals (onder meer) personen die zich verzetten tegen het gezag van

de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenactivisten, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen. Ook jonge vrouwen, meisjes en kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht.

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (zie: "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van UNHCR van maart 2016, p. 28-29 e.v.: "*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*"; "*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee*"; "*Depending on the particular circumstances of the case (...)*").

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees of het reëel risico op ernstige schade, zoals (onder meer) zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie.

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, moeten zijn specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze de volgende overwegingen maakt in de bestreden beslissing:

"Jij zou plotseling door bendeleden van de MS gevraagd zijn om een rugzak van jouw dorp tot aan het einde van Las Crusitas te dragen. Je zou dit enkele keren gedaan hebben tot je plots zei dat je dit niet meer wou doen. Hierop werd je door de bendeleden bedreigd. Echter kan je hier niet overtuigen dat dit voor jou voor problemen heeft gezorgd, of dat je hierdoor bij terugkeer nog problemen zou kennen. Zo zouden dit alles zich eind december 2021 hebben afgespeeld (CGVS, p. 14) maar ben je nog tot 23 februari 2022 in jouw huis in het dorp canton El Angel, Teotepeque gebleven (CGVS, p. 14). Gedurende die twee maand dat je nog thuis was hebben er zich geen incidenten voorgedaan (CGVS, p. 14). De bendeleden hebben jou niet meer bedreigd of zijn jou ook niet komen zoeken (CGVS, p. 14), je zag hen dus voor het laatst eind december 2022 tijdens je broodronde (CGVS, p. 14). Nochtans kan ervanuit gegaan worden dat ze jou wisten wonen, immers is de regio waar jij woont onder hun controle, zo gaf je zelf aan, en zouden ze dus wel je adres hebben kunnen achterhalen (CGVS, p. 6, 15). Dat ze jou niet komen zoeken zijn en jou verder ook niet meer lastig gevallen hebben wijst er dan ook op dat ze jou niet als een risico of target beschouwden. De bedreiging die je kreeg hield in dat je je niet meer in de regio waar je brood verkocht mocht vertonen, anders zouden ze je vermoorden (CGVS p. 17-18). Je liet dan ook de bakker weten dat je het brood niet meer zou verkopen en ontving hierna geen verdere bedreiging meer. In deze periode ben je bovendien ook nog jouw paspoort gaan aanvragen waarvoor je je dorp moest verlaten (CGVS p. 19). Na jouw vertrek hebben er zich evenmin incidenten voorgedaan (CGVS, p. 13). Ook jouw ouders, broers en zus die nog in het dorp wonen kennen geen problemen met de bende MS omwille van jou (CGVS, p. 5, 16). Jouw familieleden stellen het blijkbaar goed (CGVS, p. 5). Hieruit wordt dan ook afgeleid dat het niet aannemelijk is dat jij gezocht zou worden door de bende MS."

Verzoeker benadrukt dat hij "*amper een aantal weken nog in het land bleef verbleven na de feiten, en toen amper uit zijn huis kwam*" en meent dat het gegeven dat hij zo nog een tijdje kon overleven in zijn land, ondergedoken, zonder lastig gevallen te worden, niet betekent dat dit nog zo verder had kunnen gaan. Hij beperkt zich evenwel tot het poneren van loutere beweringen die niet *in concreto* worden

gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet stroken met zijn verklaringen dat (i) hij El Salvador op 23 februari 2022 heeft verlaten en de benedeleden het laatst gezien had eind december 2021 – wat ongeveer twee maanden zijn en niet “*amper een aantal weken*” – (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14) en dat (ii) hij in deze periode nog een paspoort is gaan aanvragen en daarbij zijn dorp moest verlaten (*ibid.*, p. 19). Hoe dan ook betwist verzoeker niet dat de benedeleden niet naar hem op zoek zijn gegaan tijdens deze periode dat hij gewoon thuis bleef, noch dat er zich na zijn vertrek geen incidenten hebben voorgedaan en zijn ouders, broers en zus die nog in het dorp wonen geen problemen kennen met de bende MS omwille van hem. Gelet op het geheel van de hierboven aangehaalde overwegingen, oordeelt ook de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gezocht zou worden door de bende MS.

Bovendien moet de bestreden beslissing worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot zijn vertrek uit El Salvador weinig overtuigend zijn. Zo stelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing nog als volgt:

“Ook over de feiten zelf kunnen er enkele opvallende vaststellingen gedaan worden. Zo zouden de benedeleden een vast plekje langs de weg hebben, zo denk je (CGVS, p. 13). Ze stonden jou drie keer op dezelfde plaats op te wachten (CGVS, p. 13). Gezien het feit dat ze hierdoor het risico lopen door de politie betrapt te worden is dit wel opmerkelijk. Je verklaarde immers zelf dat de politie te pas en te onpas patrouilleert (CGVS, p. 13, 18). De politie komt dan naar de bergen en fouilleert mensen. Bovendien staat dit in contrast met jouw eigen verklaring dat de benedeleden zich steeds verstoppen om niet betrapt te worden (CGVS, p. 15). Daarnaast heb je nog nooit eerder contact gehad met een bende (CGVS, p. 14) en kan je ook weinig vertellen over de leden die jou telkens die zak gaven. Zo weet je niet wie jou heeft aangesproken (CGVS, p. 15, 16), ken je niemand bij de bende (CGVS, p. 14) en blijven jouw verklaringen eerder vaag. Uit jouw verklaringen blijkt nergens dat ze jou zouden hebben willen rekruteren. Hierover werd er niet gesproken (CGVS, p. 16) en vóór jouw werk bij de bakker werd je niet door benedeleden aangesproken (CGVS, p. 14). Of er op school benedeleden actief waren kan je niet zeggen (CGVS, p. 14). Daarnaast is het opmerkelijk dat je de laatste keer dat je gevraagd werd door de benedeleden om de rugzak te dragen geweigerd zou hebben, maar dat ze jou toch lieten vertrekken met de rugzak (CGVS, p. 13, 17). Ze zouden jou slechts gewaarschuwd hebben je niet meer in de buurt te vertonen maar hebben verder geen actie tegen jou ondernomen. Het is opmerkelijk dat ze jou gezien jouw weigerachtige houding, nog het vertrouwen gaven om deze rugzak naar de andere kant van Las Crusitas te brengen. Zelf weet je niet wat er in de rugzak zat, je vermoedt marihuana omdat ze licht was (CGVS p. 17), maar zeker weet je het niet. Dat ze jou dan nog zouden vertrouwen met dergelijke lucratieve koopwaar is weinig aannemelijk.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De voorgaande vaststellingen en overwegingen volstaan om te besluiten dat verzoeker de door hem aangehaalde problemen met (leden van) de bende MS niet aannemelijk heeft gemaakt. De loutere omstandigheid dat verzoeker geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, doet hieraan geen afbreuk.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Je gaf ook aan enkele keren te zijn tegengehouden en gecontroleerd door de politie (CGVS p. 18-19). Echter volstaat dit evenmin om te worden gezien als gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. Waar nog wordt opgemerkt dat de politie jongeren vaker viseert omdat ze gelinkt worden aan de verschillende bendes dient te worden opgemerkt dat het CGVS kan aannemen dat dit geen aangename ervaring is geweest. Echter lieten de agenten jou telkens zonder meer gaan (CGVS, p. 18). Hierbij kan worden opgemerkt dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een (verhoogd) risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie in het kader van de noodtoestand, zoals uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt.

Uit de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en het rapport “We can arrest anyone we want” van 7 december 2022 (beschikbaar op: https://www.hrw.org/sites/default/files/media_2022/12/elsalvador1222web.pdf) blijkt dat naar aanleiding van een plotse stijging van het aantal moorden de noodtoestand werd uitgeroepen op 27 maart 2022. In deze context werden reeds duizenden personen gearresteerd en maken de Salvadoraanse autoriteiten zich schuldig aan mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Human Rights Watch en de organisatie Cristosal rapporteren over arrestaties van onschuldige personen. Hierbij werden voornamelijk jonge mannen afkomstig uit arme wijken het

slachtoffer van een willekeurige arrestatie in hun woonplaats zonder duidelijke reden of arrestatiebevel. Personen die gearresteerd werden door de autoriteiten omdat ze als criminelen beschouwd worden, betreffen volgens Amnesty International onder meer personen met tatoeages, die door derden beschuldigd werden van banden met een bende, die familie zijn van iemand die tot een bende behoort, die een strafblad hebben, of louter omdat ze wonen in een wijk die door een bende gecontroleerd wordt. Uit de informatie kan aldus worden vastgesteld dat willekeurige arrestaties en vasthoudingen in het kader van de noodtoestand zich, hoewel niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk, voordoen in situaties waarbij verschillende factoren een rol spelen. Het profiel van slachtoffers van een willekeurige arrestatie is gewoonlijk zowel mannelijk en jong als arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, en dit eventueel in combinatie met specifieke uiterlijke kenmerken. Jij verwijst hierbij slechts naar jouw jeugdige leeftijd (CGVS p. 18).

Derhalve blijkt noch uit jouw verklaringen, noch uit de beschikbare informatie, dat jij afdoende concrete en individuele elementen hebt aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in jouw hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of dat er voor jou een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij riskeert het slachtoffer te worden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet als gevolg van de politieacties in het kader van de in maart 2022 afgekondigde noodtoestand in El Salvador.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, §§ 4 en 5, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Nu verzoeker in gebreke blijft aannemelijk te maken dat hij een daadwerkelijke nood aan bescherming heeft omwille van de door hem aangehaalde problemen met bendeleden in El Salvador, is de vraag of deze problemen al dan niet verband houden met (één van) de criteria van het Verdrag van Genève *in casu* niet relevant. Het betoog van verzoeker dat hij als persoon die gedwongen gerekruteerd is geweest door *mareros* deel uitmaakt van een specifieke sociale groep waardoor hij een nood heeft aan internationale bescherming of dat hij deze nood heeft wegens zijn politieke overtuigingen is niet dienstig.

Voor zover verzoeker nog aanstipt dat hij in zijn hoedanigheid als “*returnee*” een verhoogd risico loopt op vervolging omwille van het feit dat hij geacht wordt over financiële middelen te beschikken, wijst de Raad erop dat op basis van de landeninformatie die door de partijen wordt aangereikt niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, toont verzoeker niet aan dat hij naar aanleiding van de door hem aangehaalde feiten en gebeurtenissen een gegronde vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar El Salvador. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zal ondervinden. Voor het overige beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom hij persoonlijk zou worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Het verblijf van verzoeker in België voor de duur van zijn asielpcedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. Overigens heeft verzoeker, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt en door hem niet wordt betwist, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

De Raad betwist verder niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte toont verzoeker niet aan dat de invoering van de noodtoestand in maart 2022 tot een andere beoordeling leidt. Uit de aangebrachte informatie kan niet blijken dat terugkeerders uit het buitenland daarbij gevisieerd worden en disproportioneel meer veroordeeld en gearresteerd worden dan andere Salvadoranen. Voorts blijkt uit de COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, weliswaar dat ook onschuldige burgers gearresteerd worden, doch dat in slechts tien procent van de gevallen geen link met de bendes aanwezig zou zijn en dus nog steeds burgers met een duidelijk profiel gevisieerd worden. *In casu* toont verzoeker niet aan dat hij omwille van zijn loutere verblijf in het buitenland bij terugkeer persoonlijk gevisieerd zal worden.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

De voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij als risicopersoon dient te worden beschouwd in geval van terugkeer naar El Salvador.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd werd dat hij de door hem aangehaalde problemen met bendeleden in El Salvador niet aannemelijk heeft gemaakt, dat hij ook niet aannemelijk maakt dat hij riskeert het slachtoffer te worden van vervolging als gevolg van de politieacties in het kader van de in maart 2022 afgekondigde noodtoestand in El Salvador en dat zijn verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en dat *“(i)n these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld. Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïdiseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand kan behoudens het hoger gestelde nog worden vastgesteld dat de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen hebben gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de adjunct-commissaris dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dan ook niet van toepassing.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN